

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

LISTOPAD 1999

8.30 BK	Jiří Gruber	7. listopadu	9.00 BD	Jiří Malý
10.00 ČK	Jiří Gruber	<i>23. po Trojici</i>	10.00 Kuř	Naděje Popelářová
13.00 fara	Jiří Gruber		13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
14.15 Rych	Olga Tydlitátová		17.00 BD	<i>varhaní koncert</i>
8.30 BK	Olga Tydlitátová	14. listopadu	9.00 BD	Ctirad Novák
10.00 ČK	Olga Tydlitátová	<i>24. po Trojici</i>	9.45 Tiš	Naděje Popelářová
9.00 BK	Jiří Gruber	21. listopadu	9.00 BD	Naděje Popelářová
	<i>konfirmace</i>	<i>Neděle věčnosti</i>	10.00 Kuř	
	<i>pěvecký sbor</i>		13.45 Tiš	
			19.30 BD	
8.30 BK	Olga Tydlitátová, VP	28. listopadu	9.00 BD	Jaroslav Vitek, VP
10.00 ČK	Olga Tydlitátová, VP	<i>1. adventní</i>	9.45 Tiš	Naděje Popelářová, VP
	<i>pěvecký sbor mládeže</i>			
8.30 BK	Jiří Gruber	5. prosince	9.00 BD	
10.00 ČK	Jiří Gruber	<i>2. adventní</i>	10.00 Kuř	
	<i>komorní trio</i>		13.45 Tiš	
14.15 Rych	Jiří Gruber			

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

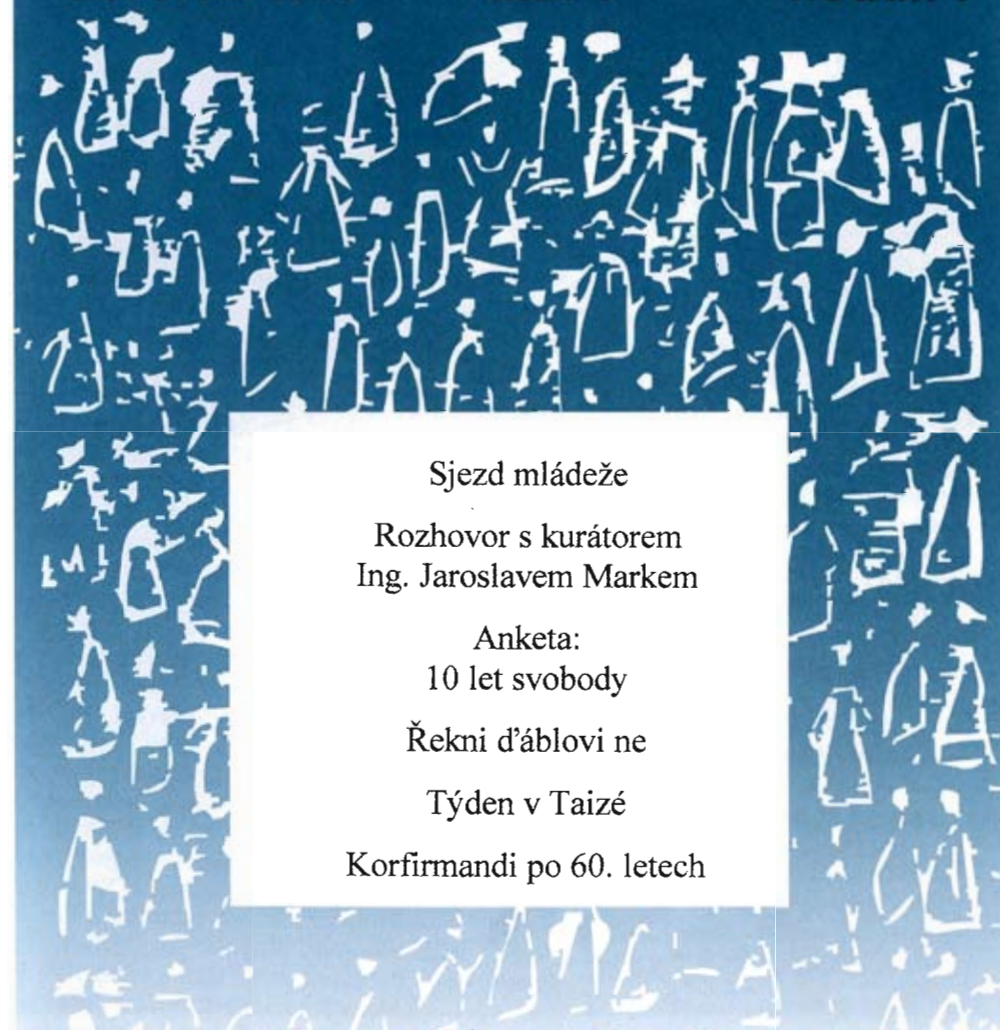
BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim
VP Večere Páně

SESKÁVÁNÍ

LISTOPAD 1999

ČÍSLO 9

ROČNÍK 1

Sjezd mládeže

Rozhovor s kurátorem
Ing. Jaroslavem Markem

Anketa:
10 let svobody

Řekni ďáblu ne

Týden v Taizé

Korfirmanti po 60. letech

Věra Vášová
SAMA SOBĚ

Sama jedla, sama pila,
sama sobě radu dej.

Národní pohádka

Sama jím a sama piji,
jakou radu sobě dám?
Jak jsme spolu jídávali
teskně vzpomínám,
jak jsem ráno přivstávala,
snídání jsem chystala -
teď jen sobě prostírám.

Opuštěnou židli tvoji
přes roh proti sobě zřím.
Nábytek kol mlčky stojí,
já jen hovořím.
Snad že mi to jenom zdá se,
to mé srdce bije hlasem,
ale slova neslyším.

Já jsem sama nejídala,
jak si sama radit mám?
Radostně jsem chystávala,
však to známo vám,
pro děti i pro své hosty,
že až zářil stůl náš prostý -
teď tu sama sedět mám?

Buď Ty, Pane, mojim hostem,
chudé svoje pošli k nám,
jen ať při tom stole prostém
komu sloužit mám.
Sama když se jíti bojím,
ujmi, Pane, ruku moji,
ved' mne sám.

O naději nad ději

... tak znělo téma letošního Sjezdu nejen evangelické mládeže. Uherské Hradiště, které nás hostilo tentokrát, se hemžilo mladými lidmi od pátku až do neděle, tedy od 1. do 3. října. Program sjezdu byl zveřejňován v nejrozličnějších církevních časopisech a ve sborových vývěskách, tudíž nemusím zdůrazňovat, že bylo z čeho vybírat. Určitě jste se už někde doslechli nebo dočetli jak sjezd proběhl, čeho se týkaly programy a další podrobnosti. Přesto bych chtěla aspoň trochu přiblížit atmosféru a zmínit se o "nej-programech." Snad to nebude nošení dříví do lesa.

Páteční odpoledne bylo ve znamení zmatku, tlačenic a bouřlivého vítání. Kulturní dům, který se již tradičně stal jakýmsi hlavním stanem, se velice rychle plnil (letošní účast byla opravdu vysoká, jen přihlášených bylo o sto víc, než jindy). Večerní program začínal v osm hodin. Po oficiálním přivítání a úvodní pobožnosti, nám "Dobrý večer" popřál Jan Keřkovský. Zval si na podium hosty, ať už přednášející nebo organizátory, vykládal si s nimi, zpíval a hrál na kytaru. Vrcholem večera bylo vystoupení Kabaretu Nástěnka. Úvodem musím předeslat, že Kabaret vystoupil s ohromným úspěchem již před dvěma lety a spousta příznivců se na opětovné představení této formace těšila již předem. Tentokrát autoři (Jan Jirků, Jakub Dvořáček a Martin Balcar) osobitým způsobem ztvárnili život a dílo J. A. Komenského. Oprášili jsme své dosavadní znalosti o osudech Učitele národů (vyhoštění po Bílé hoře, požár Lešna, kde byla zničena řada významných děl našeho hrdiny), které se díky tomuto ztvárnění objevily ve zcela netušených souvislos-

tech. Víte třeba, že se J.A.K. za svého pobytu v Americe stal přítelem Vinnetoua a Old Shaterhanda, že to byl právě on, kdo přispěl k rozvoji apačského národa řadou slovníků, nebo že Klekí Petrou, tedy Bílým otcem byl Apači nazýván právě J.A. Komenský?

Sobota pak byla ve znamení přednášek a diskusí. Pojtkem mezi nimi bylo téma naděje. Za všechny jmenujme například Víme z bible, co bude? Má v dnešní době nějakou naději manželství? Má cenu něco dělat? Odpoledne jsme se setkali na panelové diskusí s tématem "Máme naději pro církev?", které se účastnili nejen přednášející. Ti, kdo byli plni přebytné energie a nechtěli celý den prosedět na přednáškách, měli možnost sportovat, hrát bojovku v ulicích města nebo využít příležitosti a podívat se do míst, kde v době existence Velké Moravy žili naši předkové. Večer byly na programu dva koncerty. V kostele sv. Františka Xaverského zpíval pěvecký sbor Vocatus pod vedením Tomáše Najbrta a za doprovodu studentů kroměřížské konzervatoře. Pak ve zcela plném sále kulturního domu zpíval Jaromír Nohavica. I když na úvod vyjadřovat obavy z toho, že nehraje pro "své" publikum, byla atmosféra koncertu výjimečná.

Po nedělních bohoslužbách se účastníci začali pomalu rozjíždět domů. Myslím, že jsme byli všichni spokojeni s programem i s organizací celého sjezdu. Alespoň potlesk pro dvě hlavní osoby přípravného týmu, Květu Šilarovou a Bondu Blažkovou, to potvrzoval.

Daniela Ryšavá

Rozhovor s kurátorem II. sboru ČCE v Brně

Ing. Jaroslavem Markem

připravila PhDr. Eva Šimková.

Bratře kurátore, ty ses do tohoto sboru narodil?

Ano, jsem čistokrevný Brňák. Moje maminka i tatínek jsou z venkova, maminka z Nedvědice, tatínek z východních Čech, ale já už jsem se narodil v Brně a v tomto sboru (v Blahoslavově domě) jsem od dětství vyrůstal.

Takže my oba můžeme vzpomínat vděčně na seniora dr. Viktora Hájka, pod jehož vlivem jsme vyrůstali v náboženství a v konfirmačním cvičení.

Ano, ale já si z dětství hlavně pamatuji na některé učitele Nedělní školy. Především na Milu Michala, byl výborný vypravěč a já jsem mu naslouchal se zatajeným dechem. Vždycky nás na konci roku fotil jako svou skupinku a já mám ty fotičky dosud. Taký si pamatuji na Blanku Šimonovou-Ptáčkovou a samozřejmě na sestru Elišku Hladkou-Pavlikovou. Na Hájkova kázání si vzpomínám z pozdější doby, kdy jsem už začal kázání vnímat a taky jsem chodil k němu do náboženství, a tak mě pomalu s postupem věku začal oslovovat.

Pamatuji si na tvé rodiče, jak sedávali při bohoslužbách v Blahoslavově domě v řadě napravo.

Já za své rodiče musím být velice vděčný, za celé rodinné prostředí, které u nás bylo. Tatínek chodil do práce a maminka s námi zůstala doma, takže jsme měli zázemí se vším všudy. Všichni jsme se pravidelně zúčastňovali všeho dění v Blahoslaváčku, rodiče, mladší sestra Věra i já. Ale co bylo pro to rodinné prostředí důležité, že každé ráno, než táta odešel do práce, tak s námi se všemi měl takovou malou pobožnost. Podle Písmákova deníku četl z Písma a nakonec jsme se pomodlili. Pak jsme se rozešli do školy, do práce. Tak začínal každý den.

Když jsi přicházel do puberty, prožil jsi vzpouru proti rodičům, proti autoritám?

V mnoha ohledech, to ani nebudu rozebírat. Učil jsem se třeba hrát na housle a jedna ze vzpour spočívala v tom, že jsem se zuřivě choval k houslím.

Tys velmi pěkně zpíval. Byl jsi přece členem pěveckého sboru Blahoslav?

Zpěv a lásku ke zpěvu mám celý život. Táta krásně zpíval, měl hezký čistý tenor a byl dlouholetým členem Blahoslava. Když mně bylo asi 17 let, tak mě tam přivedl a od té doby jsem tam zpíval až do zániku Blahoslava. A teď mě ještě vykopali jako živoucí fosilii do Cantate domino, které vede sestra Pospíšilová. Jsme tam v tenoru s Jeninem Šebestou a bratrem Veselým asi nejstarší. Na Blahoslav velice vděčně vzpomínám jednak pro společenství, které tam bylo, a jednak na ducha, který tomu společenství dával bratr sbormistr Vondra. To byl vzácný člověk. Nejenom mne, ale mnoho členů sboru silně oslovil právě tím společenstvím, které pomáhal budovat a držel na Sázaově ve Středisku biblických kurzů. Toto středisko vzniklo po 2. světové válce a prožili jsme tam mnohé krásné prázdniny a tam jsem poznal i svou ženu. Ester potom taky chodila do Blahoslava a chodí i teď do Cantate.

Na bratra Vondru také ráda vzpomínám. Byl to radostný křesťan.

Setkání s Vondrou - to byla radost a vděčnost, i když ho komunisti vyhodili z práce, ze školy. Vděčnost za Boží milost vyzařovala z každého jeho projevu a činu i ve stáří, kdy obtížně chodil a málo slyšel. Vždycky zdůrazňoval, jak musí být Pánu Bohu vděčný, co od Něho v životě přijal. Od bratra Vondry nikdy člověk neslyšel žádné nařikání nebo fňukání, i když ležel v nemocnici nebo v Myslibořicích, kde trávil poslední dny svého stáří. Vždy, když jsme ho navštívili, byla to radostná chvíle. To je také jeden z těch, kdo mě ve sboru silně oslovil.

Po maturitě ses vydal na studia?

Odjakživa mě přitahovala příroda. I táta měl přírodu rád a už jako malého kluka mě do přírody vodil a k mé největší zálibě - motýlům - mě vlastně přivedl on. Tento koníček mně zůstal celý život - je to skoro koňské spřežení.

Vystudoval jsem Vysokou zemědělskou a věnoval se ochraně zemědělských plodin před škůdci, takže nejenom motýli, ale škůdci obecně, mšice, brouci aj. byli předmětem mého profesního zájmu. Dělal jsem prognózu škůdců, vývoj metod, praktické uplatňování prognózy. Po studiu jsem nastoupil do Kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského a tam jsem setrval do svého penzionování.

Vrat'me se ke sboru, teď už ne pěveckému. Sbor se patrně jinak jeví pouhému členu, jinak staršovstvu a jinak kurátorovi.

Než odpovím, musím ještě připomenout, že jsem sice v tomto sboru vyrostl, ale když došlo k jeho rozdělení - po zvolení Viktora Hájka synodním seniorem - za faráře Šebesty - v té době jsem se oženil a přestěhoval na Staré Brno a na jednu jsem patřil do I. sboru na Pellicově ulici. Zde jsme prožili 10 let. Když náš dum na Křížové ulici v rámci veletržních úprav zbourali, přestěhovali nás do Černých Polí na náměstí SNP. Od té chvíle jsme územně patřili do Husovic, a tak jsme chodili sem tam do Husovic, sem tam do Blahoslaváčku. Pak přišel do II. sboru farář Heryán a my jsme často navštěvovali bohoslužby i biblické hodiny v Blahoslavově domě. Když byl farář Heryán na komunistický nátlak "odejit", nastoupil farář Vítek a tehdy jsem byl dotázan členem staršovstva Lubošem Ryšavým, jestli bych nechtěl v nových volbách kandidovat do staršovstva. Od té doby, už je to aspoň 20 let, jsem členem staršovstva II. sboru. Po volbách v roce 1998 mě naši starší zvolili kurátorem, takže druhým rokem jsem ve funkci kurátora.

Myslím, že je to velká starost, ne?

Starost je to především před mým vlastním svědomím. Mám jednu výhodu. Ve sboru je zodpovědný, pečlivý kazatel, máme dobrého účetního, pokladní, hospodáře a všechny další funkcionáře. Také sborová sestra Marta Vařílková je velice pečlivá a obětavá. Provozní práce sice neleží jen na jednom nebo dvou členech staršovstva,

ale už se nějak nedostává sil a chuti na práci pastorační. Z návštěv v rodinách je někdy obava, a ač je tato práce velmi potřebná, zůstává ve sboru trochu opomíjená.

Konáte pastorační návštěvy?

Velice málo. Je nějak zaběhnuto, že to dělá křesťanská služba, ale nějak se zapomíná, že je to povinností starších. Nechci říct, že by se to vůbec nedělo, ale není to systematicky organizováno a vedeno. Cítím to jako takový dluh, že to ve sborové práci chybí.

O co by ses chtěl ve svém sboru jako kurátor zasadit?

Trošku bych chtěl zintenzivnit styk staršovstva s rodinami dětí, které byly v našem sboru pokřtěny. Je celá řada rodin, které přinesly dítě ke křtu a od té doby jsme je neviděli. Řada lidí chápe křest jako jednorázový úkon, že se to sluší nebo babička to chtěla, a ten slib, že povedou své dítě v křesťanském duchu, nevzali vážně. Stejně tak mě trochu bolí, když křtíme dítě a staršovstvo slibuje, že se bude zasazovat o to, aby to dítě vyrůstalo v našem sboru ve známosti Ježíše Krista a pak nějak tento slib trochu opomíjíme. Je to takové naše manko. Tím nechci říct, že kdybychom se někde objevili v rodině, že se všechno změní - tak domýšlivý nejsem - ale když nepřipomeneme těm rodičům, že dali dítě pokřtít a co to znamená a neobjevíme se v té rodině, tak je to do jisté míry naše selhání.

Takže to vidíš jako svůj úkol?

Jako jeden z úkolů. Jinak by se jich našla celá řada. Byl bych rád, kdyby každý z nás viděl nějaký dluh a snažil se ho vyrovnat. To není stěžování. Tento sbor je, řekl bych, konsolidovaný sbor, kde práce běží. Ale aby to nevyznělo tak: Na Sionu Tvé, Bože, služby se řádně konají - a tím by to haslo. Ty služby nejsou jen přijít v neděli do kostela.

Chtěl bys něco svým spolubratřím a spolusestrám připomenout?

Sobě i všem ostatním jenom to, aby si přečetli slib staršovstva, nic víc. Vzali agendu do ruky a tam si přečetli, co slibovali po zvolení za starší. Všichni, nejen starší. Službu bratřím má konat každý křesťan - svým životem a slovem svědčit o Ježíši Kristu. Každý, ne jen kazatel, starší nebo kurátor.

Společenská

Sbor Brno I

V listopadu oslaví své narozeniny:

1. 11.	Baxant Tomáš	Brno - Žabovřesky	75
1. 11.	Novotná Dagmar	Brno - Žabovřesky	86
1. 11.	Pospišilová Věra	Brno - Žabovřesky	70
2. 11.	Marková Zdenka	Brno - Lesná	86
2. 11.	Šedivá Miloslava	Brno - Líšeň	75
2. 11.	Bednářová Marie	Brno - Kohoutovice	81
3. 11.	Ryšavá Anna	Brno - Královo Pole	60
4. 11.	Žaludová Renata	Brno - město	50
9. 11.	Šimová Marie	Brno - Stránice	86
13. 11.	Crha Stanislav	Brno - Lesná	80
21. 11.	Trunečka Rudolf	Brno - Řečkovice	85
22. 11.	Buršík Miloslav	Brno - Štýřice	60
25. 11.	Knesl Emil	Brno - město	87
29. 11.	Šuterová Jitka	Brno - Bystřec	75
29. 11.	Černý Jan	Brno - Líšeň	30
30. 11.	Nykodým Petr	Sokolnice	75

V září jsme se rozloučili:

- 10.9. Zdeňka Kučerová z Brna - Černých polí (nar. 1917)
30.9. Eliška Velímská z Brna (nar. 1927)

V září byli pokřtěni:

- 5.9. Lucie Šauerová z Rosic, narozená 10.7.1999

V září byli oddáni:

- 4.9. Martina Vaňková a Claus Ulrich Kleinlein, Brno - Petrov
11.9. Jana Lokajová a Karel Staník, Brno - Betlémský kostel
18.9. Jana Potěšilová a David Marek, Brno - sv. Augustin

Jména konfirmandů (21.11.1999):

Nora Dostálová (1984), Tomáš Bělehrad (1985), Jiří Fux (1985), David Firbas (1984), Kateřina Gallusová (1985), Tomáš Gruber (1984), Petr Hlaváček (1985), Zita Horňáková (1985), Eva Matoulková (1985), Jana Nykodýmová (1984), Petra Nykodýmová (1983), Jana Šedivá (1984), Lenka Valentová (1984) a Šárka Večeřová (1984)

rubrika

Sbor Brno II

Všem blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

7.11.	Stanislav MALOCH z Brna - Nového Liskovce	80 let
10.11.	Hilda FOJTLOVÁ z Brna - Řečkovice	79 let
11.11.	Vlastimila PETRÁŇOVÁ z Brna	79 let
15.11.	Miloš KOVÁŘ z Brna - Král.Pole	80 let
15.11.	Miloslav KOUTNÝ z Lelekovic	75 let
17.11.	Věra SKŘEPSKÁ z Brna	78 let
19.11.	PhDr. Milada WURMOVÁ z Brna	77 let
20.11.	Blanka MATYÁŠOVÁ z Brna	76 let
21.11.	Bohuslava KRYSTÍKOVÁ z Brna - Medlánec	79 let
23.11.	Jaroslav HUDEC z Tišnova	76 let
23.11.	Adolf HUDEC z Brna	94 let
23.11.	Blažena VAŠÍKOVÁ z Brna - Řečkovice	77 let
27.11.	MUDr. Oldřich PAVLINEC z Brna	79 let
27.11.	Vlasta KOVÁŘOVÁ z Brna - Král.Pole	78 let

Rozloučili jsme se:

- 21.9. Vlastimila Kleinová z Brna, nar. 1920

Pokřtěn byl:

- 19.9. Martin Elstner z Brna, nar. 1984

Oddáni byli:

- 11.9. Miloš Pellar a Dagmar Salachová z Brna

Konfirmováni byli:

Tomáš Bouda	Brno, 1984
Martin Elstner	Brno, 1984
Radka Hulánková	Brno, 1984
Anna Krausová	Brno, 1984
Tomáš Stolína	Brno, 1986
Petra Štěpánková	Brno, 1983

Týden v Taizé

jak jej prožila Iva Dobešová

Taizé je pro mne místem modlitby. Také místem setkání – s lidmi nejrůznějších národností, jazyků i církví a jediným Bohem všech těch lidí. Místem společenství a vzájemné tolerance.

Můžete zde strávit týden v ruchu tisíců lidí, povídání, zpívání, smíchu i práci. Můžete být uprostřed všech těch lidí sami v tichu. Taizé, přesněji řečeno komunita bratří, kteří se v této francouzské vesničce usadili, má svou vlastní formu bohoslužeb, která se odlišuje od obvyklé církevní liturgie. Je tak přístupná komukoli, kdo je ochoten nelpět na svém a přidat se k velkému společenství.

Zpočátku nemusí být jednoduché zcela se otevřít a stát se součástí tohoto shromáždění. Ačkoli slova Bible zní v mnoha jazycích, přece jsou zde jazykové bariéry. Člověk se nejprve učí společným zpěvům, učí se jimi modlit a zvyká si na meditativní, citovější vedení bohoslužeb. Po několika dnech však zpravidla vplyne do rytmu zdejších dní, který je dán společným jídlem, ranním, poledním a večerním zvoněním svolávajícím do kostela ke společné modlitbě.

Pro svůj pobyt si vybíráte jednu ze čtyř skupin: biblickou, zpívací, pracovní či tichou. V prvních třech se zúčastníte všeho dění života v Taizé – scházíte se na biblické přednášky, zkoušky zpěvu, diskuse v malých skupinkách, národnostní setkání či pracujete pro ostatní. Máte možnost povídat si s nejrůznějšími lidmi, dorozumívat se vším, čím to jde. Ve čtvrté skupince – v tichu – máte trochu jiný program. Jíte i spíte odděleně od ostatních, téměř s nikým

nemluvíte, máte více času pro sebe – a pro Boha. Je to trochu tak, jako byste byli na dovolené s velmi dobrým přítelem a nejvíce času chtěli trávit jen s ním. Bratr či sestra vám dají podněty k modlitbě a vy přicházíte dvakrát či třikrát denně na místo, které si zvolíte, abyste se setkali s Bohem. On se stává Přítelem a Učitelem. Každý den o Něm můžete objevovat něco nového, slyšet pro sebe Jeho slovo. Po týdně si odnášíte povzbuzení, posilu i poslání do dalších dnů doma. A také ujištění, že On není zavřený v Taizé, ale je při nás v naší práci a všedních povinnostech.

Nemusíte mít starost, že v Taizé je místo jen pro mladé. Je jich tam sice nejvíce, ale potkáte tam i mnoho starších lidí i rodin s dětmi – opravdu se tam najde místo pro každého, kdo má chuť a odvahu přijet.

Poznámka:

Kromě týdenních pobytů přímo v Taizé v jižním Burgundsku organizuje komunita bratří světová setkání, která se konají pravidelně po vánočních svátcích v některém velkém městě světa. Každé setkání má své ústřední téma. Jeho účastníci jsou hosty místních farností a sborů, program setkání je obdobou života v Taizé. To příští bude v polské Varšavě a informace o něm dostanete během listopadu a prosince i ve sborové kanceláři Brno I.

Silůvky

V neděli 3. října se uskutečnil výlet nedělní školy do Silůvek. Ráno v 7.15 jsme měli sraz na hlavním nádraží. Odjížděli jsme tak brzy proto, abychom v Silůvkách stihli začátek bohoslužeb. Na nádraží se nás sešel jen malý houfeček, a tak jsme si říkali, že asi mnohé odradilo ranní vstávání. Do Silůvek ale někteří dojeli auty, takže nás nakonec bylo 21 dětí z Brna, 6 místních a rodiče. Bohoslužby s večerí Páně měla paní farářka Tydlitátová na text: 2 Kor 9,6-15. Po kostele nám Silůvečtí přichystali čaj, kávu, výborné buchty, a pak jsme, rozrostlí už v pěkné stádečko, vyrazili s dobrou náladou a se špekáčky v bařozích do neznáma. Neznámo to bylo se vším všudy, protože k cíli našeho výletu nás vedly dopisy s popisem další trasy poschovávané podél cesty. Na 4 kilometrech se nám podařilo i zabloudit, protože nedočkavci zmizeli i s dopisem v silůveckých lesích a úžlabinách a my, pomalí rodiče s malými dětmi, jsme klopýtali vzadu. Nakonec se vše v dobré obrátilo a všichni jsme se sešli na Karhánku u myslivecké chaty s ohništěm, kde jsme si opekli buřty a chutně poobědvali. Zde jsme také výlet skončili a rozešli se – část zpět do Silůvek domů a k autům, druhá část na vlak do Radostic.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem Silůveckým, kteří se na této akci podíleli, zvláště pak bratru Petru Kadlecovi, který vše připravil a celou neděli se nám věnoval. Doufáme, že jim budeme moci vše oplatit a přivítat je u nás v Brně.

mm

Byli jsme v Krabčicích ...

Dne 18. 9. se konal zájezd 33 sester a bratří I. a II. sboru ČCE do "Domova odpočinku ve stáří" v Krabčicích. Cestou jsme se zastavili v klášteře na Sázavě a prohlédli si tamní památky. Projeli jsme Prahou, a pak nás potěšil pohled na horu Říp, která

pozoruhodně vyčnívá v polabské rovině. Cíl cesty "Krabčice-Rovné" a celý areál domova nás přivítal. Bílá přízemní provozní budova, v ní kancelář ředitele, moderní kuchyně a jídelna, obchod, krejčovská dílna a obuvník. Uprostřed areálu je náměstíčko, a pak vlastní budova, kde bydlí t.č. 150 obyvatel. Jednotlivá poschodí jsou odlišena barevně – červená, modrá a žlutá, moderní koupelny, WC, v přízemí ordinace. Nahoře v půdní vestavbě se buduje "kaple", kde se budou konat shromáždění. Všude je zařízen bezbariérový přístup. Ozdobou kaple je kulaté okno, ve skleněné barevné mozaice září žlutý kalich.

Za vším je vidět snaha faráře a ředitele Mgr. M. Erdingera, aby obyvatelé domova, z nichž někteří jsou vyřazeni ze zdravotních důvodů z normálního života (Alzheimerova nemoc), zde mohli důstojně dožít.

Osm let pracuje ředitel Erdinger usilovně na přestavbě domova. Vznikají pokojíky pro 1 až 2 obyvatele a již dnes je vidět, že jeho práce byla požehnána. Je to dílo, které celé naší Diakonii dělá čest a hlavně je to opravdový domov pro obyvatele, kde se pečuje o jejich tělesné potřeby i o duchovní život.

Oporou ředitele je jeho žena, která pracuje jako účetní a má pochopení pro jeho práci. Radost jim dělají dva dorůstající synové. I personál slouží obětavě obyvatelům.

Také jsme vystoupili na horu Říp. Někteří zájemci mohli vyslechnout varhanní koncert v krabčickém kostele, kam byli dopraveni ústavním autem i někteří obyvatelé domova – vozičkáři.

Do Brna jsme se vraceli s vděčností, že jsme mohli uvidět krabčický domov a vyprošujeme pro jeho obyvatele i pracovníky Boží pomoc a požehnání.

Alena Haviřová

Domácí pobožnost

Dělníci na vinici

Mt 20, 1-16

Snad i v dnešní době touží lidé po spravedlnosti. S rostoucím bezprávím touha po spravedlnosti roste. I Pán Ježíš chválí ty, kteří po spravedlnosti touží. Někteří lidé se i Boží spravedlnosti dovolávají. Říkají: "Jak se může Pán Bůh na tu nespravedlnost dívat, jak ji může trpět?"

Jenže každý člověk si spravedlnost představuje jinak. Především tak, aby to jemu vyhovovalo, aby nemusel nic obětovat, z něčeho slevit nebo dokonce ustoupit od svých sobeckých zájmů. To co se jednomu zdá spravedlivé, považuje druhý za vrchol nespravedlnosti. A jak je to s Boží spravedlností? Podívejme se na ni z hlediska té 20. kapitoly evangelia Matoušova.

Vyprávění začíná v prvním verši slůvkem "neboť". A to nás upozorňuje, že Pán Ježíš vypravuje toto podobenství proto, že jim chce něco vysvětlit či zdůvodnit. V předcházející kapitole totiž učedníci předhazují Pánu Ježíši, že pro něho všechno opustili a očekávají tedy patřičnou a spravedlivou odměnu. A na to jim tedy Pán Ježíš vypravuje toto podobenství, aby jim vysvětlil, že v Božím světě, v Božím království neplatí žádná matematika, žádná lidská spravedlnost, že Boží spravedlnost je docela jiná než spravedlnost lidská.

Pán Ježíš vypráví příhodu z každodenního života svých posluchačů: Hospodář v době vinobraní odchází na náměstí, kde se shromažďují nádeníci. Někjaký počet jich najme a smluví s nimi mzdu jeden denár na den. Práce je mnoho, hrozí nebezpečí, že do večera nebude všechno sklizeno, a tak odchází ještě třikrát na náměstí a najímá další dělníky. A když je po

práci, zavolá vinař správce, aby dělníkům vyplatil mzdu. A teď přijde ve vypravování místo, které některým posluchačům i dnes připadá nespravedlivé. Pán vinice poroučí, aby byla mzda nejprve vyplacena těm, kteří byli najati jako poslední. Chtěl ty první pozlobit nebo v nich vyvolat falešnou naději, že dostanou víc? Možná, že ti k večeru najatí ani nečekali, že dostanou tolik. Ti první opravdu čekali, že dostanou víc než ti poslední, kteří pracovali jen hodinu. Bylo by to přece spravedlivé! Reptali, když všichni dostali stejně. Dělníci se na celou záležitost dívali ze svého hlediska, ale hospodář ji viděl jinak. Představil si, že by ti poslední dělníci přinesli domů jen poměrnou část celodenního výdělku. Cožpak by za těch pár drobných uživil svou rodinu? Vždyť to nebyla jejich vina, že je nikdo dřív nenajal. Hospodářův čin byl veden milosrdenstvím, ne spravedlností. A v tom je vlastně smysl tohoto podobenství. V úvodu jsme pověděli, že učedníci Pánu Ježíši předhazovali, že pro něho všechno opustili. Ptali se, co z toho budou mít (19,27). A Pán Ježíš jim odpověděl tímto podobenstvím. Nebyla to přece jejich zásluha, že za ním šli, oni byli povoláni zrovna tak, jako ti dělníci na náměstí.

Boží spravedlnost je jiná než lidská, Boží spravedlnost je totéž co láska. Do podobného rozpoložení jako učedníci se dostáváme i my. Obvykle tehdy, když přijde stres či nějaká špatná situace. Najednou se začneme dívat na své okolí takovým zlým, nenávisným pohledem: "Od malička jsem chodil do kostela a měl bych být hodnocen zrovna tak jako ten, který se donedávna Pánu Bohu posmíval a teď se obrátil?" Najednou požadujeme, aby to přece Pán Bůh nějak odlišil, aby to ohodnotil a vyvodil z toho důsledek.

Člověk tomuto podobenství lépe porozumí, když si představí, že by se vztahovalo na někoho, na kom mu velice záleží. Jak bychom byli šťastni, kdyby milovaná osoba ve zralém věku či ve stáří uvěřila v Pána Ježíše Krista! Pak bychom ji nezáviděli, ale radovali se.

Řekli jsme si, že smyslem tohoto podobenství je povědět o Boží lásce, o Božím milosrdenství. Ale můžeme z něho zaslechnout ještě něco: poselství o naději. O naději pro všechny. O naději pro ty, kteří od mladosti věřili a měli z toho požehnání především oni sami. O naději pro ty, kteří v poledni života či když už se slunce chýlí k západu, uslyšeli Ježíšovo zavalání: Ty pojď za mnou. S touto nadějí se dívejme na své bližní a na Boží dílo kolem sebe. Sami z toho budeme mít radost.

Libuše Soběslavská

Co je TWR - Trans World Radio ?

Krátce řečeno: křesťanská misie prostřednictvím rozhlasových vln.

TWR vysílá pořady evangelizačního charakteru, současně však nezapomíná na posluchače z řad křesťanů, osamocené a nemocné, kteří nemají možnost zúčastňovat se života církve a potřebují posilu a povzbu-

zení ve víře. Rozhlasová misijní stanice TWR je mezinárodním společenstvím se sídlem ve městě Cary v Sev. Karolině a vysílá ve 108 jazycích. Od konce 60. let jsme mohli poslouchat programy TWR i v češtině, původně z vysílačů v Monte Carlu, zpočátku čtvrt hodiny týdně. Se změnou společensko-politické situace u nás vznikla v roce 1990 nezávislá česká redakce TWR se sídlem v Brně a vysílání bylo postupně rozšířeno přibližně na 17 hodin týdně. Dnes má redakce 9 stálých pracovníků a široký okruh spolupracovníků z různých církví. Formálně je vysílání řízeno Radou TWR, jejímiž členy jsou zástupci církví: Bratrská jednota baptistů, Církve bratrská, Křesťanské sbory Slezská evangelická církev a Českobratrská církev evangelická, která je v Radě zastoupena Josefem Hurtou a Pavlem Křivohlavým.

Finanční prostředky pro zajištění vysílání jsou získávány z darů jednotlivců a církví z domova a částečně i ze zahraničí. Díky takto získaným prostředkům bylo možno po několika provizoriích vybudovat nové studio v Brně-Lišni, které je vybaveno odpovídající technikou.

Vysílání se zaměřuje zejména na tyto programové okruhy: Systematické výklady biblických textů, reakce na současné dění z křesťanského pohledu, svědectví a vyprávění lidí, hudební a historické pořady.

TWR vydává 2x do roka informační zpravodaj, o který si můžete napsat na adresu:

- TWR, POB 96, 65696 Brno-

Posluchači z Brna a okolí mohou slyšet TWR na vlnách křesťanské stanice Radio Proglas na VKV. Přesné vysílací časy a další vlnové délky zveřejníme v příštím čísle Setkávání.

Petr Raus/L. Marková

PO ŠEDESÁTI LETECH

“Máme před sebou svazek o sedmnácti listech v měkkých deskách s dřevorytinou od Igora Zhoře zobrazující kazatelnu a stůl páně v Blahoslavově domě. Nad kazatelnou je nápis MĚJTE VÍRU BOŽÍ. Dole na rytině čteme Výroční zpráva dorostu SČME (Dorost Sdružení českobratrské mládeže evangelické) v Brně 1939 - 1940”. Takto začíná pozvánka na setkání pamětníků, které se uskutečnilo 9. října odpoledne v Losově sále v Blahoslavově domě. Jako iniciátoři setkání byli podepsáni Dita Dvořáková-Svobodová, Jan Firbas, Miroslav Gregor a Jiří Staněk. Připojený seznam členů má 126 jmen a je jediný, který se zachoval. Zájemci o setkání se zároveň žádají, aby zprávu o něm předávali “metodou sněhové koule.”

To se určitě povedlo, protože v sobotu 9. října byl Losův sál plný. Sešla se generace, která v druhé polovině třicátých let a v první polovině čtyřicátých let chodila do Dorostu a do Sdružení a dodnes na to vděčně vzpomíná. Bylo to srdečné a milé setkání, radostné ve své podstatě, i když zazněly také tóny nostalgie, smutku a lítosti, že někteří už byli odvoláni. Všechny účastníky přivítal bratr Jan Firbas, který také celé setkání moderoval. Ve svém úvodním slově připomněl tehdejší duchovní vedení Dorostu a Sdružení, výklady faráe a seniora ThDr. Viktora Hájka, působení vikářů. Mezi brněnskými mladými evangeliky byl před šedesáti lety o studium teologie pozoruhodný zájem. Bratr Firbas pověděl také vděčnou osobní vzpomínku na svého nejlepšího přítele Milu Michala, který mu v životě přehodil studijní výhybku a že k mnohému, co spolu s vděčností zažili, nemohlo dojít náhodou. Těšíme se, že celou tuto vzpomínku budete moci příležitostně otisknout v Setkávání.

Bratr Firbas pak pozval k mikrofonu bratra Josefa Veselého (dnes ThDr. a emeritního seniora), který před šedesáti lety jako vikář suverénně zvítězil v pingpongovém turnaji Dorostu.

Bratr Josef Veselý zavzpomínal, jak ho farář dr. Viktor Hájek přijal jako kandidáta na vikáře v brněnském sboru: “Josefa jsme tu ještě

neměli.” Pro vikáře to byla dobrá škola. Postupně si uvědomoval, že tzv. náboženství není kus výbavy slušného a kulturního elovčka, nýbrž sama podstata, základ života. Ze všeho lidského smířování je povolání k víře to nejdůležitější. Všechno ostatní pomine. Byli bychom nakonec k politování, kdybychom neměli naděje, že se k nám náš Pán přizná jako ke svým bratřím a sestram - z milosti.

Bratr farář Jan Pokorný - Honza Pokorný z tehdejšího Dorostu, jak se všem představil, pro toto sejití hledal v konkordanci, zda se v bibli vyskytuje slovo Dorost. Samozřejmě že ne, je to slovo poměrně moderní, ale zato je zde 3x slovo dorůstati. Vložil podle odkazu na tato místa, jak myšlenka růstu patří nerozlučně k životu víry. Řekl, že bylo velkým darem, že mohli uprostřed všelijakých zmatků růst nefalšovaným pokrmem, kterým je slovo Boží. “Naše zbožnost byla christocentrická, a takovou má zustat,” zdůraznil. Pokud jsme v tomto těle, stále máme v čem dorůstat, nemusíme krnět. A jestliže v něm nedorůsteme, pak zde máme potěšení a zaslíbení: “Hospodin za mne dokončí zápas, Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné” (Ž 138,8). Bratr Pokorný vyslovil myšlenku, že toto sejití by milo všechny povzbudit k vděčnosti a statečnému postupu vpřed.

Zavzpomínal i bratr Jiří Staněk, jak přišel ke své dorostové přezdívkě Ilko, a pak přečetl úryvky z dávných zápisů, co a jak se v Dorostu dělalo a přemýšlelo. Promítl i některé staré fotografie z té doby.

Bratr Miroslav Gregor si mohl upřesnit adresář. Všichni účastníci se představili, někteří ke jménu přidali i něco ze svého života, protože se sjeli nejen z celé republiky, ale i ze Slovenska, Švédska a Ameriky.

Pohodu odpoledne zmnožilo výborné pohostění u kávy a čaje.

To, že se všichni mohli po šedesáti letech sejit po různých životních zkouškách a zkušnostech, že aspoň trochu povyrostli, pak je to dar jenom milosti Boží, oekl také farář Pokorný. Protože “milosti Boží jsem to, co jsem” (1.Kor.15,10).

eš

Konfirmační odpoledne Brno II.

V neděli 19.9.1999 jsme měli my, mládežníci, tu čest, přivítat mezi námi letošní konfirmandy. Dívčí polovina se bohužel nedostavila, ale zato se rapidně zvýšilo procentuální zastoupení mužů.

Po několika písničkách na úvod následovala hra tak trochu na seznámení. Začali jsme si navzájem podávat ruce. Při každém podání jsme se navzájem představili a přijali jméno toho druhého. Kdo si posléze potřásl pravici s někým, kdo se představil jeho jménem, vyhrál a mohl si jít sednout. Tím pro něj začala nenáročná, ale o to zábavnější část hry, kdy pozoroval chaos mezi zbylými hráči. V důsledku neschopnosti zapamatovat si několik jmen za sebou nemohli někteří z nás najít své jméno, jiní pak postrádali jméno vůbec. Pak přišla hra nazvaná autorkou “Kdo ví, má za šest”. Ve dvou skupinách jsme se snažili odpovídat na otázky týkající se zeměpisu, českých pověstí, pohádek, biblických událostí a všeobecného přehledu. Získat či ztratit jsme mohli 1-6 bodů. Po malém občerstvení jsme novým členům naší mládeže předali upomínkové předměty. Nakonec přišel na řadu kulturní výstup. Šlo v podstatě o dramatické ztvárnění krátké části příběhu Jamese Bonda z knihy Golden Gun. Scénář byl přejat z 2. dílu anglické učebnice Healdway, a proto také celý zazněl v originále. To byla tečka za celým odpolednem.

My jako autoři jsme byli s průběhem akce spokojeni. Jestli byla spokojenost na obou stranách, budeme moci posoudit ve dnech příštích podle účasti nových mládežníků na středečních večerech.

Marta Popelářová

Sborový den

V neděli 7. 11. se ve sboru Brno I koná rodinná neděle, při níž budou bohoslužby připraveny s ohledem na děti, které zůstanou v kostele. Pak bude na faře společný oběd, k němuž si každý donese guláš. Odpoledne bude připraven pro děti program her a soutěží a pro dospělé bude příležitost k rozhovoru na téma: “Biblická výchovy ve sboru.” Rádi bychom pozvali především všechny rodiče dětí, které se účastní některé z forem sborové práce s dětmi či mládeží.

Setkání učitelů nedělních škol

Na sobotu 6. listopadu se připravuje ve sboru Brno I celocírkevní setkání učitelů nedělních škol. Začátek je v 9 hodin v Betlémském kostele. Hlavní přednášku bude mít sestra dr. Věra Pokorná na téma: Pociť viny u dítěte. Po obědě bude společná práce ve skupinách v prostorách sborového domu na Opletalově.

Adventní setkání se Slovem a hudbou

Tak jako v loňském roce připravuje sbor Brno I adventní bohoslužby, při nichž uslyšíme komorní hudbu, zpěv a varhanní improvizace. První adventní neděle 28.11. bude zpívat pěvecký sbor mládeže rorátní zpěvy ze 16 století.

Varhanní koncert

Srdečně Vás zveme na koncert do Blahoslavova domu v neděli 7. listopadu v 17,00. Hana Kaslová - Ryšavá přednese skladby J. F. N. Seger, F. Couperina, J. Alaina, D. Milhauda, B. Martinů, J. Langlaise.

Hudba

Když jsem přemýšlela, co bych Vám představila zajímavého, pěkného a inteligentního, přišel mi do cesty Sváťa Karásek a jeho CD

Řekni ďáblu ne

Svatopluka Karáska, který zpívá na této desce své písně, snad není třeba příliš představovat. Byl duchovním ČCE a v roce 1973 mu byl odňat státní souhlas k výkonu duchovní služby. Začal tedy zpívat texty, které o jeho živé víře vypovídají.

Na tomto CD vycházejí nám všem dobře známé Sváťovy písně:

Kázání o svatbě v Káni galilejské

Já jsem nějaký stounavej

Návštěva v pekle

Byl boj

V nebi je trůn

Všech 16 textů dokáže člověka nesmírně oslovit a příjemně naladit.

CD stojí Kč 400,- a dá se zakoupit v křesťanských knihkupectvích.

Doporučuji si poslechnout.

Výročí měsíce

Katka Valentová

VĚRA VÁŠOVÁ

(4. 10. 1879 - 12. 11. 1963)

4. října uplynulo 120 let od narození evangelické básničky Věry Vášové, ženy profesora Pavla Váši, spoluautora Slovníku jazyka českého. Oba byli členové našeho tehdy ještě nerozděleného sboru. Ještě mezi námi žijí pamětníci, kteří vzpomínají na elegantní ušlechtilou paní, jak se spolu se svým manželem pravidelně zúčastňovala bohoslužeb i různých událostí ve sboru. Někdy se také podílela na programu nedělních večírků v Losově sále, přednášela či vedla besedy. Svou poesií oslovovala mnohé. Od jejího úmrtí uplyne letos 12. listopadu 36 let.

eš

Sborová knihovna Brno I.

Možná ani nevíte, že v našem sboru máme knihovnu, kde je možno si vypůjčit zajímavé knihy. Nabízíme především produkci nakladatelství Kalich, Eman a Mlýn. Kromě toho některé další zajímavé publikace, např.: Hans Küng - Křesťanství a islam, Křesťanství a buddhismus, Křesťanství a hinduismus, Paul Johnson - Dějiny křesťanství, Dějiny židovského národa, Helena Epsteinová - Děti holocaustu, Günter Bornkamm - Ježíš, Jan Nohavica - Katechismus pro dospělé a další. Knihy si můžete vypůjčit zatím u kazatelů po nedělních bohoslužbách nebo před biblickou hodinou.

ot

Pro mládež

Proč běžíš?

Mistr se díval z okna na náměstí. Uviděl Haikela, jednoho ze svých žáků, jak někam spěchá.

Zavolal na něj a pozval ho nahoru.

„Haikele, viděl jsi dnes ráno nebe?“

„Ne, mistře.“

„A viděl jsi ulici? Viděl jsi ji dnes ráno?“

„Ano, mistře.“

„A vidíš ji teď?“

„Ano, mistře, vidím.“

„Pověz mi, co vidíš?“

„Lidi, koně, vozíky, kupce, jak rozhazují rukama, jak se zahřívají, muže a ženy, jak chodí sem a tam.“

„Haikele, Haikele,“ pokáral ho dobromyslně mistr, „za padesát let a za dvakrát padesát let tu pořád bude taková ulice a pořád tu bude takový trh. Povozy zase přivezou kupce, kteří budou prodávat a nakupovat koně. Ale nebudu tu ani já, ani ty. A tak se tě ptám, Haikele, proč běžíš, že nemáš čas se podívat na nebe?“

Viděl jsi dnes ráno nebe?

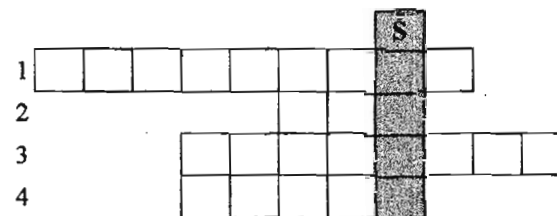
Milé děti, před nějakým časem jste si v nedělní škole povídali bajku o tom, jak stromy volily krále. Bylo to v knize Soudců v 9. kapitole. Abyste si ji zopakovali, vylustujete tuto křížovku, kde v tajence objevíte, kde byl tento příběh vyprávěn.

1) Koho stromy zvolily za svého krále?

2) Který strom se nechtěl pro kralování vzdát svých sladkých plodů?

3) Člověk, který se v příběhu nechal provolat králem.

4) Člověk, který příběh o stromech vypráví.

Kdo obětuje své já pro druhé, sám získá nejvíc.

Jan Werich

Nejenom očima a ušima vede cesta k člověku, ale také srdcem a citem.

Jan Werich

Skautské prázdniny II.

V předešlém vydání časopisu Setkávání vyšel článek o skautských prázdninách. Pozorný čtenář určitě postřehl, že i když je tu řeč o evangelickém oddílu Junáka, není zde ani zmínka o náboženské či evangelizační činnosti. Pokusím se vám tedy nastínit některé prvky našich prázdninových „evangelických“ aktivit.

V Horní Čermné, tedy v místě našeho letního tábořiště, se nachází evangelický sbor, jehož „členy“ se na ony tři týdny stáváme. Zapojujeme se aktivně do jeho života, kromě samozřejmých a pravidelných

návštěv nedělních bohoslužeb, které obvykle zpestřujeme zpěvem s kytarou, jsme letos několik dní pomáhali při rekonstrukci fary. Také jsme měli tu čest přivítat místního pana faráře s rodinou v našem táboře, kde se účastnili malého pikniku. Nutno říci, že každý táborový den končíme pobožností, vedenou studentem evangelické teologické fakulty. Tímto způsobem se snažíme vzbuzovat v nevěřících dětech zájem o křesťanskou problematiku a u dětí z našich sborů i jiných církví tento zájem prohlubovat.

Denisa Sochorová

Co vám dalo 10 let svobody?

- Anketa -

Jelikož mi tehdy bylo teprve pět, nevnímala a neviděla jsem nějaký rozdíl. Náhled mi dal až věk, kdy jsem chtěla vědět, jaké to bylo. Takže jsem vlastně převzala názor a popis od rodičů. A rodiče byli moc rádi, že je tato doba za nimi a že jsme to vůbec nemuseli zažít na vlastní kůži.

Studentka 15 let

To je totéž, jako zeptat se člověka, který to nezažil, co mu dal konec II. světové války. Bohudík si to už nepamatuji. Za revoluce mi bylo 6 let. Podobná otázka by mohla znít: Co mi dalo 12. století.

Student 16 let

Nemusím už říkat soudružko, ale jinak jsem téměř nic jiného nezažila, nebo si to nijak zvlášť neuvědomila

Studentka 16 let

Jelikož jsem v roce 1983 teprve přišla na svět, moc si záležitosti let 89 nepamatuji. Zvrat z komunismu na demokracii přinesl mnoho dobra i zla. Já jsem si svou "omezitelnost komunismem" v dětství ani neuvědomila, ale myslím si, že pro dospělé znamenaly tyhle časy velké omezování ve všech oblastech. Nemyslím si, že dnešní demokracie plní svou funkci. V dnešní době je svoboda typu – postarej se o sebe sám.

Studentka 16 let

Myslím, že až teď si pomalu začínám uvědomovat klady a možnosti svobody. Jako studentka určitě oceňuji výuku bez komunistické ideologie (alespoň jeden příklad za všechno).

Studentka 16 let

10 let svobody? Vždyť já jsem byla tehdy v 1. třídě a z politiky jsem neměla vůbec rozum. Jen ta soudružka byla najednou učitelkou. Pro mě už komunismus prakticky neexistoval, takže oněch 10 let mi nepřípa-

dá jako žádná zvláštnost. Já už si té svobody nedokážu dostatečně vážít, protože jsem v ní vyrůstala.

Studentka 16 let

Paní učitelku místo soudružky, skaut místo pionýra a pro mě zakázaných jiskřiček a Jů a Hele začali konkurovat Kačeři a Gumáci.

Studentka 17 let

V listopadu 89 mi bylo 9 let, takže těžko hodnotit. Během té doby se stalo mnohé, např. jsem přišla do tohoto sboru

Studentka, 19 let

Nemusím kreslit Aurory, chodit na prvomájové průvody, házet granáty a hlavně – nemusím ve škole a jinde lhát

Studentka 19 let

Život ve svobodě mi připadá už naprosto normální. Nedovedu si představit, že by to bylo jinak. Takové zapominání je pocho-pitelné a samozřejmé, ale možná je to chyba.

Student 20 let

Především tu svobodu – k cestování, k vyznávání a víře. Pro církve možnost k šíření evangelia (tedy i pro mne). Svoboda nám přinesla také mnohem vyšší zodpovědnost.

Technik 37 let

Po stránce náboženské se tu volně dýchá. Člověk se může volně pohybovat ve světě. Celkově vzato je to pro mne spíše velkým zklamáním. Asi jsem více doufala, že se v lidech skrývá víc kladů než je tomu ve skutečnosti, a že ty klady budou více vidět. Je mi ale jasné, že to, co se děje v naší společnosti je důsledkem odklonu od Hospodina a že si lidé chtějí zařídít život bez Božího vedení.

Vidím, že i v církvi se k sobě nechováme tak, jak by se na křesťany slušelo. Ale nezoufám, je potřeba, aby každý – tedy i já – začal nápravu u sebe a řídil se Božími příkázáními – to je má naděje.

Zdravotní sestra 38 let

Obrovský pocit úlevy, že mé děti nebudou zažívat to, čím jsem musela projít já. Mohu svobodně dýchat, říci svůj názor atd. Mohu si koupit (pokud na to mám) to, co potřebuji. Nejdůležitější je pro mě změna zaměstnání (po 20 letech!). Přímou ve vlastní rodině však poznávám i zápornou stránku kapitalismu – příliš zaměstnaný manžel, nedostatek času, stresy... Zažívám také zklamání z některých lidí, našich vlád a politiky.

Vedoucí pracovnice 44 let

Radost ze svobody.

Žena 47 let

Možnost svobody – především nepoužívat autocensuru, když mluvím někde ne veřejnosti (např. tramvaj).

Muž 47 let

Kromě toho, že jsme získali možnost svobodně myslet a vyjadřovat svoje názory, jsme se stali nesvobodní v tom smyslu, že za slovo demokracie chceme schovat všechny nešvary, a také v tom, že se ženeme za možnosti nebyvalých výdělků, za které platíme krutou daň, jakou je absence jakéhokoli volného času pro sebe, rodinu, přátele a sbor.

Pedagožka 50 let

Svobodu projevu a pohybu (volné hranice), ale zároveň hluboký pocit nedůvěry v kterékoli politické činitele a strach z rostoucí kriminality a narkomanství.

Důchodkyně 59 let

Jako asistentka Masarykovy university jsem musela pro svůj nemarxistický postoj vysokou školu opustit spolu se svými pro-

fesory. Proto vítám svobodu slova, možnost dialogu a setkávání s filozofy jako je např. Erazim Kohák, kteří navazují na české humanitní a demokratické myšlení. Nejvíce si cením svobody křesťanské víry. Proto po všech prožitých trpkých zkušenostech prohlašuji, že je lépe mít v žaludku méně, ale o to více v rozhledu myslitelském, etickém a náboženském s možností šířit evangelium Ježíše Krista. On je světlo, které žádná tma světa už více nepohltní.

Bývalá profesorka 64 let

Svobodu myšlení a zklamání z negativních jevů naší společnosti

Důchodkyně 70 let

Dalo mi hlavně svobodu a dobrý pocit člověka osvobozeného od totality, která dlouho zasahovala ve všech oblastech. Snažila jsem se brát věci sportovně a s humorem a žít na pracovišti i jinde jako radostný křesťan. Zvlášť dnes si uvědomuji, jak to bylo těžké! Proto si vážím svobody minulých 10 let!

Důchodkyně 74 let

Svobodu projevu a velkou vděčnost za možnost pravdivého pohledu na naše dějiny (T.G.M., Palacký, Komenský aj.)

Zjištění, jak velice náš národ za 42 roky totality mravně upadl.

Důchodkyně 75 let

Dobrý pocit svobodného rozhodování bez obav, že někdo sleduje každý můj krok. Ovšem, svoboda zavazuje, a to si mnozí neuvědomují, že mají také povinnosti – neváží si... Slušného projevovali a zneužívají svobody.

Důchodkyně 84 let

Radost z úplné náboženské svobody, ale lítost nad tím, že někteří lidé považují svobodu za anarchii a zvlíli a podle toho se i na veřejnosti chovají.

Učitelka v.v. 85 let

Zprávy ze staršovstva

Brno I

V úvodu schůze se staršovstvu představil bratr Mgr. Roman Lukáš ze Vsetína, který nastoupil od října do vikariátu v našem sboru. Část své praxe bude vykonávat ve sboru v Kloboukách u Brna, kde spolu s rodinou bydlí. Staršovstvo na návrh stavební komise rozhodlo o zlepšení vytápění Červeného kostela instalací topných panelů do 12 lavic. Pokud se toto řešení osvědčí, bude možné jej instalovat i do dalších.

Kladně byla hodnocena návštěva z luterského sboru v Bratislavě – Petržalce a poděkováno všem, kteří se podíleli na její organizaci. Staršovstvo se souhlasně vyjádřilo k informačním nástěnkám, které jsou umístěny v oknech fary z Joštovy ulice a poděkovalo bratru Vtípilovi, který se postaral, aby zmizela graffita z fasády fary. Byl upřesněn plán bohoslužeb do konce roku. První neděle v listopadu bude rodinná neděle s odpolední přednáškou na téma: Biblická výchova ve sboru. Program pro děti připraví skauti. Konfirmace bude 21.11. v 9 hodin v Betlémském kostele. První adventní neděle se připravuje odpoledne křesťanské služby. Staršovstvo vytvořilo pracovní skupinu, která připravuje internetové stránky sboru. Bratr farář informoval o své pastorační činnosti. V současné době se většinou individuálně věnuje asi 10 dospělým, kteří se připravují ke křtu. Ostatní členové sboru si s ním mohou domluvit osobní setkání ve čtvrtek odpoledne nebo večer.

Liturgická komise dostala za úkol připravit adventní bohoslužby a zásady, za nichž bude Červený kostel pronajímán ke koncertům. Finanční komise sestavila přehled plnění rozpočtu a odhad příjmů a vydá je do konce roku. Letošní sborové hospodaření zřejmě skončí schodkem cca 140.000 Kč. Stavební komise zkoumala možnosti stavebních úprav sborového do-

mu na Opletalově a řešila opravu vodoměrné šachty na Pellicově.

Bude zajišťován přenos bohoslužeb z Červeného kostela do zadního sálu na faře, kam se mohou uchýlit rodiče s nejmenšími dětmi. Další mimořádná schůze byla 18. října. Byly při ní zhodnoceny podněty z ankety, která proběhla začátkem roku mezi členy sboru. Další řádná schůze bude 8. listopadu.

jp

Brno II

Říjnovou schůzi vedl bratr kurátor. Předseda staršovstva bratr farář Vítek pobývá na studiích. Po přehledu a zhodnocení toho, co je za námi (konfirmace, schůzka seniorů, organizování sběru zimního šatstva pro Diakonii Travná aj.), jednalo staršovstvo o tom, co nás ve sboru čeká: hosté na kazatelně a v biblických hodinách v době nepřítomnosti faráře, příchod vikáře Jiřího Malého, který v Brně II bude konat svůj vikariát, sborový den 31.10. s hostem bratrem Janem Keřkovským a zahájení řady varhanních koncertů v Blahoslavově domě v neděli 7.11.

Po zprávách o hospodaření a správě sborových budov hovořilo staršovstvo o rozsahu a organizaci sborové práce a především o možnostech a ochotě členů sboru podílet se na "chodu" sboru. V té souvislosti vyvstala palčivá otázka, kterou jsme sice formulovali, ale nechali bez odpovědi: do jaké míry má a může být sbor místem, kde by každý potřebný došel potřebné pomoci. V užitečné výměně názorů jsme si uvědomili náročnost práce křesťanské služby. Nutí nás to přemýšlet, kdo a jak může pomáhat. Staršovstvo hovořilo o nutnosti provést revizi sborové kartotéky. Rozhodlo také o koupi zpěvníku Svítá pro potřeby mládeže.

np

Týden ve sboru

Brno I

Brno II

Pondělí

18,30 - staršovstvo 8.11.
19,00 - sborové vzdělávání 29.11.

18,30 - staršovstvo 8.11.

Úterý

15,30 - příprava dospělých ke křtu
17,00 - dětský klub (pro předškolní a 1. třídu)
17,00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)
18,00 - dorost - setkání mladší mládeže

18,00 - biblická hodina v Králově Poli
19,30 - třicátníci (2. a 16.11.)

Středa

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčírská
15,00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16,00 - konfirmační cvičení II. ročník
18,30 - rozhovor nad biblí - setkání pro dospělé
19,00 - sdružení mládeže - setkání starší mládeže

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčírská
18,00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19,15 - mládež

Čtvrtek

9,30 - příprava dospělých ke křtu
16,00 - konfirmační cvičení I. ročník
17,00 - biblická hodina pro dospělé
18,00 - pastorační rozhovory (po domluvě)

15,00 - vyučování dětí I
16,00 - vyučování dětí II

Pátek

15,00 - náboženství - Rychmanov
18,30 - zkouška pěveckého sboru
19,00 - setkání mládeže

Sobota

10,00 - služby Boží v DD Kociánka (13. a 27.11.)

Neděle

9,40 - modlitební chvíle
10,00 - nedělní škola pro děti
11,00 - setkání na faře při kávě a čaji

9,00 - nedělní škola pro děti
10,00 - setkání na faře při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědní redaktori:** J. Gruber, J. Vítek.

Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloš Cahlík, Iva Maliková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděle v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69. **Datum uzávěrky příštího čísla:** 9. 11. 1999.